

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117214952
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117214952.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: J. T.-I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., U. D. XX, zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o primerané finančné zadostučinenie 500 eur, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/137/2017-36 zo dňa 14.12.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 288 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Mení rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 288 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplata prameraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28C/192/2015 bola úspešná v konaní o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd uviedol, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky, a teda v strate finančných prostriedkov. Žalobkyňa musela aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby, súd s prihliadnutím na všetky uvedené okolnosti dospel k záveru, že výška nemajetkovej ujmy môže zodpovedať až výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia v danom prípade, žalovaná si vo vzťahu k žalobkyni uplatňovala poplatok vo výške 288 eur, súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadostučinenia 288 eur. Preto vyhovel žalobe v časti o zaplata 288 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 56 %, žalovaný v rozsahu 44 %, a preto žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti vyhovujúcemu meritórному výroku a proti výroku o trovách konania. Uviedol, že má za to, že priznanie prameraného finančného zadostučinenia prichádza do úvahy v tých prípadoch, ak by porušené právo nebolo možné už napraviť inak. Žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala

priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, nevznikla a jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa. Žalobcovi bola poskytnutá dostatočná právna ochrana ako spotrebiteľovi vydaním rozsudku 28C/192/2015. Žalobcovi nič nebránilo podať návrh na doplnenie žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia už v pôvodnom konaní, právny zástupca žalobcu tým, že podáva osobitne žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, nekoná v prospech klienta, ale vo svoj vlastný prospech. Žalobcovi nič nebránilo podať návrh na doplnenie žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia už v pôvodnom konaní. Právny zástupca žalobcu tým, že podáva osobitne žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, nekoná v prospech klienta, ale vo svoj vlastný, čím sa snaží vyúčtovať si ďalšie trovy právneho zastúpenia. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie žalobkyňou požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, kedy by porušenie práva už nebolo možné napraviť inak, toto však nepredstavuje daný prípad. Poukázal na to, že podľa článku 5 CSP zjavné zneužitie práva nepoužíva právnu ochranu. Žalobca uplatňuje svoje právo svojvoľne a zjavne bezúspešne, nakoľko sám neoznačil podstatné skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, keď neuviedol, že sám je s plnením istiny dlhodobo v omeškani. Poukázal aj na to, že je to rozhodnutie diametrálne odlišné oproti skorším právoplatným rozsudkom bez vysporiadania sa s odlišným právnym názorom vyplývajúcim z rozsudku Krajského súdu v Prešove 4Co/22/2017 zo dňa 27.07.2017. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie alebo aby žalobu zamietol.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

4. Proti rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie aj žalobkyňa, a to len proti výroku o trovách konania. Ak súd prvej inštancie priznal nárok vo výške podľa vlastnej úvahy, tak aj žalobcovi mal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázal na publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár autorov Števec, M. Ficová, S. Baricová, J. Mesiarkinová, S. Bajánková, J. Tomašovič a kol., z ktorého vyplýva, že žalobcu je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatňovaného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Žalobcovi teda bude priznaná náhrada trov konania z prisúdenej sumy, avšak v plnej výške. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že žalobkyňa prizná náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný nesúhlasil s tým, že žalobkyňa môže byť v takomto prípade priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %, uviedol, že sa jedná o mylnú interpretáciu CSP.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne a odvolanie žalobkyne proti výroku o náhrade trov konania je odôvodnené.

7. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho meritórnym rozhodnutím stotožňuje. Podmienkami pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 3 ods. 5 je skutočnosť, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi. Podmienky na uplatnenie tohto práva podľa § 3 ods. 5 sú v danom prípade dané, žalobkyňa bola úspešná v konaní, v ktorom uplatňovala svoje právo vyplývajúce zo zákona 250/2007 Z.z., resp. porušenie svojich práva vyplývajúcich zo zákona 250/2001 Z.z., keď zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala všetky náležitosti, ktoré podľa zákona musela obsahovať. Súdom priznaná výška nemajetkovej ujmy je taktiež primeraná, v danom prípade sa jednalo o úver vo výške 350 eur, priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 288 eur nie je neprimerané. Preto odvolací súd meritórný výrok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolanie žalobkyne proti výroku o náhrade trov konania je odôvodnené. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou, že za plný úspech možno považovať aj situáciu, keď žalobca je v konaní v základe nároku plne úspešný, avšak nie je mu priznaná celá žiadaná suma z dôvodu, že súd pri rozhodovaní o výške nároku vychádzal z vlastnej úvahy alebo zo znaleckého posudku (analogicky ako to kedysi upravovalo ust. § 142 ods. 3 OSP). V takomto prípade žalobcovi patrí plná náhrada trov konania, avšak pri určovaní výšky trov súd vychádza nie zo žiadanej, ale z prisúdenej sumy. Z uvedených dôvodov

odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania a zaviazal žalovaného nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100 %.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná, trovy odvolacieho konania nežiadala priznať. Neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.